

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**

вул. Городецького, 13, м. Київ, 01001

Тел.: +380 44 278-37-23, факс: +380 44 271-17-83

E-mail: themis@minjust.gov.ua

http://www.minjust.gov.ua

Код ЄДРПОУ 00015622

Органам державної влади за
списком

№ _____

На № _____

*Щодо виконання рішення Європейського суду з прав людини
у справі «Кін проти України»*

18 грудня 2018 року Європейським судом з прав людини (далі – Європейський суд) було ухвалено остаточне рішення у справі «Кін проти України» (заява № 46990/07).

Європейського суду у цій справі констатував порушення статті 3, пункту 1 статті 5 та статті 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) оскільки органи влади діяли незаконно та порушили право заявниці на повагу до людської гідності, право на свободу та право на недоторканість її житла, а також порушення пункту 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінального провадження (*стислий виклад додається*).

Водночас звертаємо увагу, що загальна сума грошових коштів, яку Уряд України повинен сплатити на виконання зазначеного рішення Європейського суду становить 12 748 (дванадцять тисячі сімсот сорок вісім) євро.

Відповідно до пункту 1 статті 46 Конвенції та статті 2 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» рішення Європейського суду є обов'язковими для виконання.

Під виконанням рішення Європейського суду слід розуміти виплату відшкодування, а також вжиття державою додаткових заходів індивідуального характеру, спрямованих на усунення конкретного порушення, визначеного в рішенні Європейського суду; та заходів загального характеру, спрямованих на усунення підстави для надходження до Європейського суду аналогічних заяв проти України у майбутньому.

За цими критеріями Комітет міністрів Ради Європи (далі – КМ РЄ) здійснює оцінку виконання державою рішень Європейського суду, виходячи з інформації, наданої державними органами щодо заходів, вжитих на виконання вказаних рішень. Відповідні положення закріплені у Правилах КМ РЄ щодо контролю за виконанням рішень Європейського суду та умов дружнього врегулювання (10 травня 2006 року).

Е. С. 3 НАВС

№ 30

№ 376

01

20 19 р.

кількість аркушів: 3

осн. док. 3 додаток 3

УБ Міністерство юстиції України
2904/31-30 19/5.2.7 від 24.01.2019

15.50.06

Обсяг та суть заходів загального та індивідуального характеру, необхідних для виконання кожного конкретного рішення Європейського суду, безпосередньо залежать від характеру порушень, констатованих Європейським судом.

Звертаємо увагу, що в рішенні «*Дудка проти України*» Європейський суд «...повторює свою усталену практику, коли особа висуває небезпідставну скаргу на жорстоке поводження з нею, яке було таким, що порушує статтю 3 Конвенції, це положення, взяте у поєднанні із загальним обов'язком держави за статтею 1 Конвенції «гарантувати кожному, хто перебуває під [її] юрисдикцією, права і свободи, визначені в ... Конвенції», за своєю суттю вимагає проведення ефективного офіційного розслідування. Зобов'язання провести розслідування «не є обов'язком досягнення результатів, а обов'язком вжиття заходів»: не кожне розслідування обов'язково має бути успішним або дійти висновку, який співпадає із викладом подій скаржника; проте воно, у принципі, має бути здатним призвести до встановлення фактів справи, а якщо твердження виявляться правдивими, до встановлення та покарання винних осіб (див. рішення у справі «*Міхеев проти Росії*» (*Mikheyev v. Russia*), заява № 77617/01, пункт 107, від 26 січня 2006 року).» (пункт 79 рішення).

Проблема жорстокого поводження працівників правоохоронних органів та непроведення розслідування скарг осіб на таке поводження є системною в Україні, на що Рада Європи неодноразово звертала увагу державних органів України. Станом на цей час питання перебуває під посиленням наглядом КМ РЄ, який очікує від Уряду України детальну інформацію про проведення ефективного розслідування кожної такої окремої справи.

З огляду на характер порушень, констатованих Європейським судом у справі «*Кін проти України*», з метою забезпечення виконання цього рішення Європейського суду, а також недопущення аналогічних порушень у майбутньому прошу:

1) забезпечити належне та ефективне процесуальне керівництво під час досудового розслідування кримінальних проваджень за фактами жорстокого поводження працівників правоохоронних органів;

2) внести запис до Єдиного реєстру досудових розслідувань та провести ефективне розслідування за встановленими Європейським судом у цій справі фактами жорстокого поводження працівників правоохоронних органів із заявницею 29 травня 2000 року;

3) не допускати незаконного та необґрунтованого тримання осіб під вартою;

4) Національну академію внутрішніх справ України та Національну академію прокуратури України – забезпечити включення рішення Європейського суду в цій справі до програм підготовки та підвищення кваліфікації працівників органів досудового розслідування.

З метою забезпечення належного звітування КМ РЄ прошу повідомити про результати розгляду цього листа до **20 лютого 2019 року**.

Крім того повідомляю, що найближчим часом автентичний переклад вказаного рішення буде надрукований у збірнику нормативно-правових актів «Офіційний вісник України» та розміщений на офіційному сайті Міністерства юстиції України (www.minjust.gov.ua).

Додаток: стислий виклад рішення у вказаній справі в 1 прим.

**В.о. Уповноваженого у справах
Європейського суду з прав людини**

Ольга ДАВИДЧУК

Список

Генеральна прокуратура України – вул. Різницька, буд. 13/15, м. Київ, 01011

Міністерство внутрішніх справ України – вул. Академіка Богомольця, буд. 10, м. Київ, 01601

Національна поліція України – вул. Академіка Богомольця, буд. 10, м. Київ, 01601

Державне бюро розслідувань – вул. Симона Петлюри, буд. 15, м. Київ, 01032

✓ **Національна академія внутрішніх справ України** – пл. Солом'янська, буд. 1, м. Київ – ДСП, 03035

Національна академія прокуратури України – вул. Мельникова, буд. 81-б, м. Київ, 04050

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
СПРАВА «КІН ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF KIN v. UKRAINE)

(Заява № 46990/07)

Стислий виклад рішення від 18 грудня 2018 року

30 березня 2000 року щодо заявниці було порушено кримінальне провадження у зв'язку з невиконанням рішення суду щодо поновлення на роботі. За твердженнями заявниці, 29 травня 2000 року приблизно о 09 год. 00 хв. працівники міліції проникли в її будинок, побили та силоміць проти її волі доставили до кабінету слідчого. Заявницю звільнили цього ж дня приблизно о 13 год. 00 хв. Наступного дня її оглянув судово-медичний експерт, який встановив наявність у заявниці тілесних ушкоджень.

Заявниця звернулась до прокуратури зі скаргою щодо цих подій. Того самого дня судово-медичний експерт встановив, що тілесні ушкодження могли бути отримані за обставин, стверджуваних заявницею. За результатами дослідчої перевірки було прийнято постанову про відмову в порушенні кримінальної справи у зв'язку з відсутністю складу злочину. Зазначену постанову було скасовано та прийнято рішення про проведення додаткової перевірки, про результати якої заявницю не було проінформовано. Зрештою матеріали справи були знищені після закінчення встановленого законом строку зберігання.

Заявниця подала до суду цивільний позов, вимагаючи відшкодування шкоди у зв'язку з порушенням недоторканості її житла, її незаконним затриманням та жорстоким поведінням з нею 29 травня 2000 року. Дубенський міськрайонний суд встановив, що органи влади діяли неправомірно, порушили її право на недоторканість житла, право на свободу та право на повагу до людської гідності і присудив заявниці 500 гривень відшкодування моральної шкоди. Розмір присудженого відшкодування заявниця оскаржувала в апеляційному та касаційному порядку. Львівський апеляційний адміністративний суд залишив без змін постанову суду першої інстанції, а Вищий адміністративний суд України повернув касаційну скаргу заявниці без розгляду, оскільки заявниця не дотрималась процесуальних вимог.

Кримінальне провадження щодо заявниці завершилося 30 січня 2007 року вироком та покаранням у виді штрафу, проте у зв'язку із закінченням встановленого законом строку давності її було звільнено від покарання.

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявниця скаржилася за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на жорстоке поведіння з нею та приниження працівниками міліції, за пунктом 1 статті 5 Конвенції на незаконне позбавлення свободи протягом чотирьох годин 29 травня 2000 року та за статтею 8 Конвенції на порушення її права на повагу до житла. Крім того, заявниця скаржилася за пунктом 1 статті 6 Конвенції на надмірну тривалість кримінального провадження щодо неї.

Розглядаючи скарги заявниці за статтею 3, пунктом 1 статті 5 та статтею 8 Конвенції, Європейський суд вказав, що національні суди визнали, що органи влади діяли незаконно і порушили право заявниці на повагу до людської гідності, право на свободу, а також право на недоторканість її житла. Разом з цим, Європейський суд розглянув питання, чи було відшкодування, присуджене заявниці у цивільному провадженні, надане ефективним чином. З огляду на надмірну тривалість цивільного провадження та відсутність будь-якого ефективного розслідування тверджень заявниці, Європейський суд дійшов висновку, що їй не було надане адекватне відшкодування. У зв'язку з цим Європейський суд констатував порушення статті 3, пункту 1 статті 5 та статті 8 Конвенції.

Розглянувши скарги заявниці на надмірну тривалість кримінального провадження щодо неї, Європейський суд звернув увагу, що воно тривало понад сім років та сім місяців у трьох інстанціях. Посилаючись на рішення у справі «*Меріт проти України*», Європейський суд вказав, що тривалість провадження у цій справі була надмірною та не відповідала вимозі «розумного строку». Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО,

- «1. Оголошує заяву прийнятною;
2. Постановляє, що було порушено статтю 3, пункт 1 статті 5 та статтю 8 Конвенції;
3. Постановляє, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції;
4. Постановляє, що:
  - (a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявниці такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:
    - (i) 11 700 (одинадцять тисяч сімсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, в якості відшкодування моральної шкоди;
    - (ii) 1 048 (одна тисяча сорок вісім) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись заявниці, в якості компенсації судових та інших витрат, які мають бути сплачені на банківський рахунок її представника, пана М. Тарахкала;
  - (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;
5. Відхиляє решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції.»